Dertil kommer, at formuleringen af lovforslaget om „tab af hyre for indtil syv dage“ i stedet for „fra en til syv dage“ i den gældende lov er en forbedring, idet der derved ikke er fastsat noget minimum for bodens størrelse.

Udvalget har iøvrigt detailleret gennemgået lovforslagets paragraffer og fundet, at der forskellige steder var grund til en yderligere tydeliggørelse, men nøjes med — efter at have hørt ministerens fortolkning — kun at fremføre nogle bemærkninger til forståelse af §§ 13—17 og 29.

I § 13, stk. 1, bestemmes, at hvor ikke andet er aftalt, kan hver af parterne opsige et tjenesteforhold til ophør i dansk havn, som skibet anløber, man kan altså ved aftale fravige hovedreglen, men i samme paragrafs stk. 3 er opsigelsesvarslet for styrmænd, maskinmestre, hovmestre og radiotelegrafister ansat til 3 måneder og til syv dage for det øvrige mandskab, og spørgsmålet melder sig da, om denne regel er fravigelig.

I kommissionsbetænkningen, der er enstemmig, fastslås i bemærkningerne til paragraffen, at den nævnte opsigelsesfrist er fravigelig, og ministeren slutter sig til denne afgørelse.

§ 17 har følgende ordlyd: „Hvis myndighederne i en fremmed havn, hvor en sømand skal fratræde, nægter ham adgang til landet eller betinger hans adgang dertil af en sikkerhed, som han ikke kan stille, er han pligtig at forblive i tjenesten, indtil skibet kommer til en havn, hvor afmønstring kan foregå. Kan det med rimelighed ske, er han også berettiget dertil.“

Den sidste sætning er ikke let forståelig set i forhold til det foranstående.

Ministerens fortolkning, som udvalget accepterer, er, at hvis skibsføreren forlanger, at sømanden skal forblive i tjenesten, har han ret til hyre til nærmeste havn, hvor han kan komme i land, men hvis der f. eks. som følge af opsigelse fra en af parterne er forhyret en anden sømand i hans sted, således at der ikke er brug for hans tjeneste ombord, kan han ikke kræve hyre, men har ret til fri rejse og kost til den nærmeste havn, hvor han kan fratræde.

I henhold til § 29 er skibsføreren, såfremt en sømand dør, pligtig at sørge for hans begravelse, og i folketinget tilføjede man „eller ligbrænding“. Herved er opstået et problem. Ministeren og udvalget er enige om, at her må gælde de almindelige regler for ligbrænding, såfremt det pågældende land, hvortil man fører den afdøde sømand, ikke påbyder ligbrænding eller skibsføreren ikke kan komme i forbindelse med den afdødes pårørende eller andre forhold nødvendiggør en særlig begravelsesmåde.

Udvalget slutter sig til det nedsatte folketingsudvalgs henstilling til regeringens overvejelse om at foretage den nødvendige ændring i funktionærlovens § 1 således, at de søfarendes funktionærorganisationer kommer ind under denne lovs §§ 10—14 vedrørende funktionærernes forhandlingsret.

Udvalget indstiller herefter enstemmigt såvel forslag til sømandslov som forslag til lov om ændringer i søloven til *vedtagelse uforandret.*

Bouet, formand og ordfører. **Bovbjerg.** **Elmquist,** sekretær. **Gelting=Hansen.** **Henry Hansen.**

Severin Hansen. **Erik Jacobsen.** **Henry L. W. Jensen.** **Marinus Larsen.**

P. Mortensen. **Stegger Nielsen.** **P. N. Petersen (Røjle).**

Johannes Poulsen. **Sæderup.** **Villemoes.**